

lingen, have været vel begrundede, i alt Fald for den væsentligste Deels Vedkommende, og derhos ere blevne gjorte efter en npiagtig Overveielse samt endeligt for en ikke ubetydelig Deel have fundet deres Nødvendiggjørelse ved senere af Repræsentationen vedtagne Love. Udvalget har derfor indskrænket sig til de berørte to ubetydelige Indstillinger med Hensyn til Finantsministeriets Forretningsgrene. Den første af disse Indstillinger angaaer en Udgift paa 2683 Rd. 43 f., som er bleven anvendt til en Udvidelse af Frederiksberg Kirkegaard, hvilken Udgift er afholdt af Contoen: adskillige og usforudsæelige Udgifter. En saadan Udvidelse af en Kirkegaard antager jeg imidlertid, at det ærede Thing vil være enig med mig i ikke kan ansees for at være nogen usforudsæelig Udgift. Finantsministeriet har imidlertid givet den Oplysning til Statsrevisionen, at det er en gammel Praxis, at man har anvendt den nævnte Conto „usforudsæelige Udgifter“ paa en saadan Maade, som her er skeet, idet man, uden noget strængt Hensyn til, om Udgiften virkelig kunde karakteriseres som usforudsæelig, har henført Bygges- og andre deslige Foretagender til den, navnlig Foretagender som det her omtalte. Mod en Benyttelse af Contoen paa denne Maade har Statsrevisionen gjort Indsigelse, og Udvalget har væsentligt troet at burde fremsætte sin Indstilling under Nr. 1, for at Thinget kunde faae Veilighed til at udtale, om det ikke maatte billige den Udtalelse fra Statsrevisionens Side, at man med Hensyn til Benyttelsen af den paagjældende Conto burde gaae strengere tilværks ved Vedømmelsen af Udgiftens Natur. Udvalgets Indstilling under Nr. 2 har kun sin Grund i, at der ikke er fremkommet noget Regnskab for Colonierne for 1865—66, og at et saadant Regnskab altsaa ikke har været undergivet Statsrevisionens Prøvelse, hvorfor det vil være at tage under Behandling af en kommende Statsrevision.

Det næste Parti, som man træffer paa i Betænkningen, er § 12 i Statsregnskabet, som omhandler Krigsministeriets Bevillinger. Udvalget har under Nr. 3 gjort en Indstilling vedkommende Krigsministeriets Regnskabsvæsen i dets Almindelighed, til hvis Motivering Udvalget har fremhævet forskellige Uregelmæssigheder,

som jeg antager tilstrækkeligt vilde godtgjøre Indstillingens Begrundethed. Efter den Discussion, der har fundet Sted under den foregaaende Sag, og paa Grund af den Erkjendelse, som jeg er overbevist om deles af Thingets Medlemmer, at der fra Krigsministeriets Side meget alvorligt vil blive arbejdet hen til en bedre Regnskabsførelse og Regnskabsaflæggelse end hidtil, antager jeg det imidlertid for usornødent at dvæle længere ved denne Indstillingspost. Den har jo kun Hensyn til en svunden Tid, som man tør haabe ikke vil komme tilbage efter det af et æret Medlem ligeoverfor (Bjerring) som godt betegnede Regnskab for 1866—67, Krigsministeriet vedkommende. — Hvad de følgende Indstillinger under Krigsministeriet angaaer, skal jeg tillade mig i Almindelighed at fremhæve det Betydelige i, at Krigsministeriet med Hensyn til mange af de stedsfundne Overskridelser eller Anvendelser af ubevilgede Midler ikke har fundet sig opfordret til at benytte en Udvei, som var givet ved Forsatningen af 18de November 1863 for det Tilfælde, at Ministeren maatte ansee det for nødvendigt uden Bevilling at gjøre visse Udgifter; Forsatningslovens § 58 udtalte jo nemlig, at Kongen under særdeles paatrængende Omstændigheder, naar Rigsraadet ikke var samlet, kunde beslutte Afholdelsen af Udgifter, der ikke vare bevilgede, naar der omgiktes med en saadan Beslutning paa en i Paragraphen nærmere betegnet Maade. De extraordinaire Udgifter, der i Regnskabsperioden 1864—66 ere gjorte af Krigsministeriet udenfor Bevillingerne, ere ikke behandlede paa denne Maade, Noget, der i dobbelt Henseende turde stille den af Krigsministeriet med Hensyn til disse Udgifter brugte Fremgangsmaade i et mindre gunstigt Lys.

Rettelser.

- Sp. 1738 Lin. 15 f. o.: „Malessteder“ l.: „Malesfaber“.
 — — — 24 f. o.: „Malerfesteder“ l.: „Malerfestesteder“.
 — 1749 Lin. 8 f. n.: „vigtig“ l.: „vigtigt“.
 — 1753 — 21 f. o.: „kunne“ l.: „kun“.
 — 1768 — 5 f. n.: „endog“ udgaaer.
 — — — 4 f. n.: „dog“ l.: „endog“.